Przedstawia film reżysera

„Pachnidło: historia mordercy” oraz „Biegnij Lola, biegnij”

TRZY

Reżyseria **Tom Tykwer**

Niemcy, 2010

Trzy razy seks. Trzy razy zrozumienie. Potrójna satysfakcja.

Łukasz Maciejewski

W KINACH OD 25 MAJA 2012

DYSTRYBUCJA

VIVARTO SP. Z O.O

ul. Św. Wincentego 114 lokal u5, 03-291 Warszawa

tel: + 48 22 35 39 602, fax: + 48 22 35 39 603

KONTAKT - Dział dystrybucji

Anna Dziewulska, e-mail: dystrybucja@vivarto.pl

KONTAKT – PR & marketing

BROCART, Joanna Grabowska, e-mail: brocart@brocart.pl, tel. + 48 660 72 36 72

VIVARTO SP. z o.o.

przedstawia produkcję X-Filme Creative Pool, Westdeutscher Rundfunk (WDR), ARD Degeto Film i ARTE

pt.

TRZY

TYTUŁ ORYGINALNY **Drei**

TWÓRCY:

Scenariusz i reżyseria	Tom Tykwer
Zdjęcia	Frank Griebe
Montaż	Mathilde Bonnefoy
Muzyka	Reinhold Heil
	Johnny Klimek
	Gabriel Isaac Mounsey
	Tom Tykwer
Producent	Stefan Arndt

WYSTĘPUJĄ:

Sophie Rois	jako Hanna
Sebastian Schipper	jako Simon
Devid Striesow	jako Adam

NAGRODY I FESTIWALE m.in.

2010 - Festiwal Filmowy w Wenecji – Złoty Lew (nominacja)

2011 – Europejskie Nagrody Filmowe – nominacja w kategorii Najlepszy Montaż

2011 - German Film Awards - Najlepsza Reżyseria – Tom Tykwer

2011 - German Film Awards - Najlepszy Montaż – Mathilde Bonnefoy

2011 - German Film Awards - Najlepsza Kobieca Rola Pierwszoplanowa – Sophie Rois

2011 - German Film Awards – nominacje w kategoriach Najlepsza Muzyka Filmowa, Najlepszy Dźwięk,

O FILMIE

Miłość spotkana na basenie. Wierność zgubiona w szpitalu. Uczuciowy trójkąt według Toma Tykwera - bez podziału na płeć, bez pruderii i schematów.
Trzy razy seks. Trzy razy zrozumienie. Potrójna satysfakcja.

Łukasz Maciejewski

Simon i **Hanna** są parą od 20 lat. Mieszkają w Berlinie. Są atrakcyjni, modni, dojrzali, bezdzietni i mocno stąpający po ziemi. Romanse, pragnienie posiadania dzieci, wspólne mieszkanie, ucieczki i powroty: to wszystko już było. Kochają się i świetnie rozumieją, ich życie wypełnione jest działaniem, a jednak oboje czują pustkę. Kiedy spoglądają w przyszłość, widzą tylko niepewne jutro, te same czynności, te same twarze. Ten stan trwa do dnia, w którym oboje, nie wiedząc o swoich czynach, zakochują się w tym samym mężczyźnie, **Adamie**.

Nowy film reżysera „**Biegnij Lola, biegnij**" i „**Pachnidła: historia mordercy**" utrzymany jest w charakterystycznym dla niego stylu. Pełen niedopowiedzeń, symbolicznych obrazów, chorób, pragnień i zaskakujących zestawień. Rzeczywistość w niektórych momentach wydaje się urojeniem. Zdrada pozostaje bez usprawiedliwienia. To wszystko Tykwer miesza ze sobą, wstrząsa i wylewa na ekran w postaci sekwencji obrazów, idealnie dopasowujących się do zmieniających się co chwilę, emocji.

PRASA O FILMIE

Tykwer wypreparowuje tę niezwykłą sytuację jak w laboratorium. Odparowane z emocji, poddane obserwacji pod mikroskopem życie uczuciowe i seksualne inteligentnych Europejczyków okazuje się utkane ze złudzeń i konwenansów. Dopiero niecodzienna i złożona sytuacja wyrywa ich z kręgu przyzwyczajeń i hipokryzji, każąc udzielić samemu sobie szczerej odpowiedzi na pytanie: co mnie uszczęśliwia. Trójkąt, odwieczna geometria zdrady, okazuje się skutecznym narzędziem duchowego samopoznania.

Kasia Nowakowska, Dziennik Gazeta Prawna

Symetria. Odchodzenie. Żałowanie. Brak dzieci. A jednak dzieci. Widzimy to wszystko, całe życie, ale tylko jako szkic, projekt. „Trzy" to najlepszy od lat film Tykwera. Oczywiście istnieje jeszcze lepszy, ale Tykwer go jeszcze nie nakręcił.

Frankfurter Allgemeine Zeitung

Doskonały film, który dotyka wszystkich możliwych tabu i wydaje się cicho szeptać, że monogamia być może nie jest warunkiem miłości.

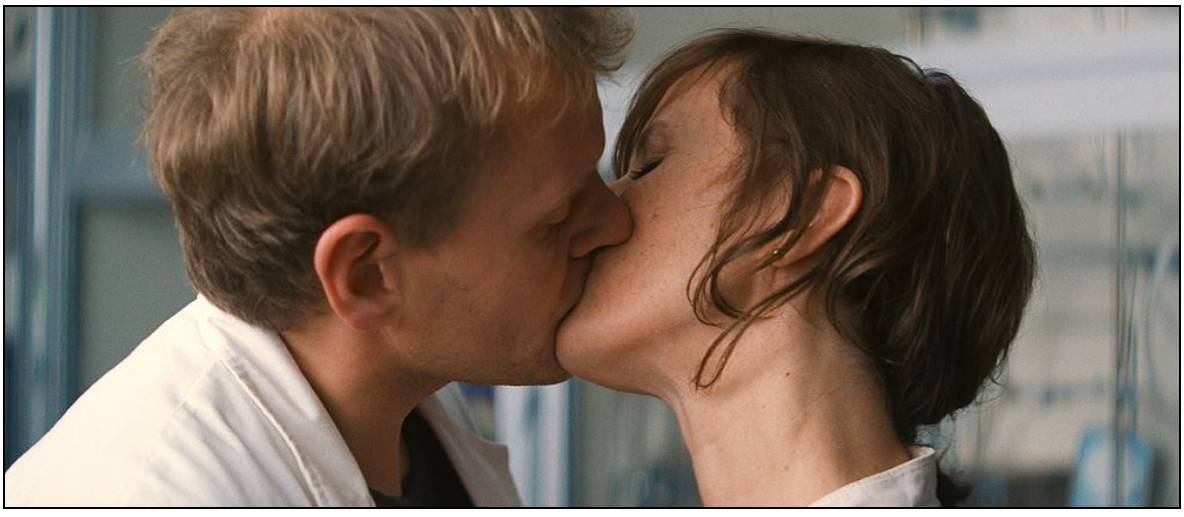
Bz-berlin.de

Film pyta o możliwości, kiedy wszystko staje się za normalne. Często rządzi przypadek, choć każdy ma wybór. Najpierw króluje wielka wątpliwość, potem zwycięża pożądanie.

Sat3

Basen między Kreuzbergiem a Treptow nie błyszczał nigdy tak magicznie, jak u Tykwera. W „Trzy" tak wiele odkrywa się na nowo, co, jak nam się wydawało, doskonale znaliśmy. Zawdzięczamy to w równej mierze wspaniałej grze aktorów, jak i ciągłej zmianie perspektyw. Hanna, Simon i Adam – to trio to nie tylko różna konstelacja par, ale przede wszystkim różne punkty widzenia.

Berliner Zeitung

REŻYSER O FILMIE

Miłość, praca, codzienność i śmierć w tej historii są inaczej sfocusowane, inaczej uformowane. To film o bliskości i dystansie, samotności i presji, o niebezpieczeństwie intymności i pokusach żądz. „Trzy" rozwija się wśród pragnień, nadziei, enigm i sprzeczności trójki bohaterów, dobijających do wieku średniego, którzy musieli sobie zadać parę fundamentalnych pytań na temat ich tak zwanego „pełnego sukcesów" życia. Co dziś znaczy „dostatnie" życia – w aspekcie socjalnym, emocjonalnym, politycznym czy prywatnym.

„Trzy" jest próbą – jednocześnie delikatną i drastyczną, ironiczną i poważną – opisania uczuć ludzi, którzy są coraz bliżej śmierci. Sposoby opowiadania tej historii są czasem eliptyczne, często rozproszone, czasami nawet surowe, każdy motywowany przez jednostkę, której dotyczą. W ten sposób film bada stan pokolenia, które – mniej lub bardziej zawzięcie – walczy o odejście od wzorców, wpojonych w procesie socjalizacji.

Tom Tykwer, reżyser

WYWIAD Z REŻYSEREM (fragmenty)

(...) Ten film próbuje poddać ocenie nowoczesne relacje, równocześnie igrając z innymi możliwościami w dość prowokacyjny sposób. To jest jakby specjalnie dla związków zaprojektowane...

Stres związany z eksperymentowaniem jest dla mnie bardzo wyzwalający, ponieważ w miejscu, w którym pojawia się żartobliwy charakter, akcja filmu przyspiesza. Każda sytuacja, każde spotkanie jest pewnego rodzaju zestawieniem, które przychodzi równocześnie z niewyobrażalną liczbą niezliczonych parametrów i wszelkich zbiegów okoliczności, które nieustannie się nam przytrafiają. Kwestia czasu jest niezmiernie ważna. Kiedy ktoś spotyka

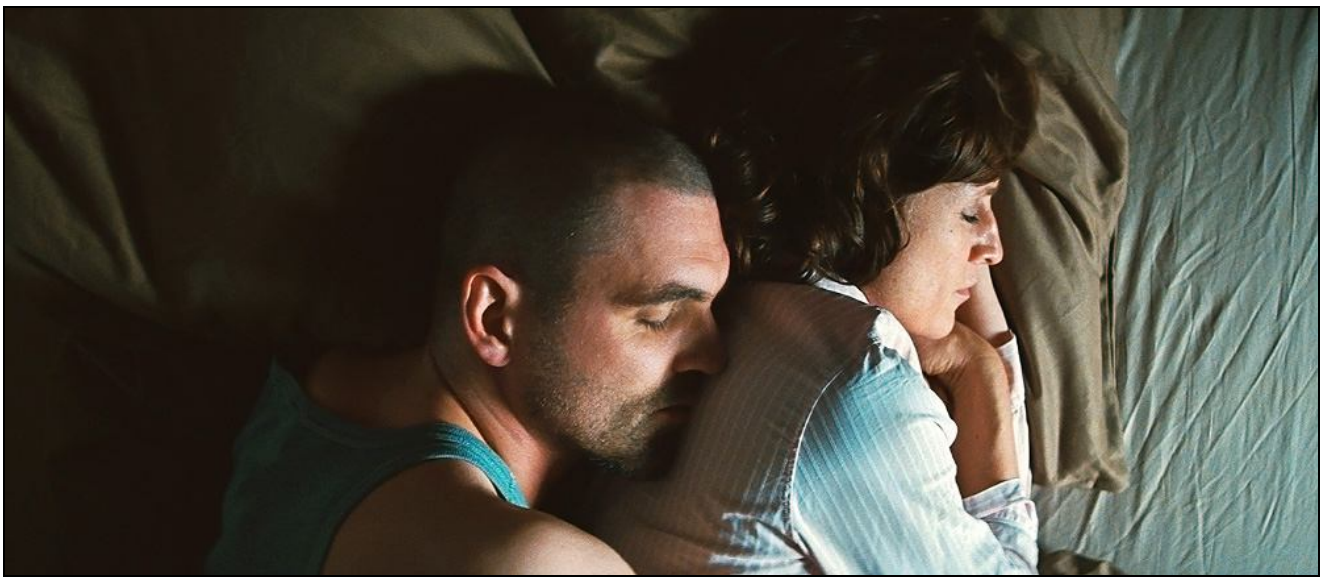
kogoś innego? Jaki rodzaj sytuacji musi zaistnieć, aby tak się stało? Co by było, gdyby ta osoba spotkała pewną osobę w różnym czasie, w różnych okolicznościach? W jaki sposób ich życie mogłoby się zmienić? Wszystkie powyższe okoliczności decydują o tym czy miedzy nimi zaiskrzy czy też nie. Możesz spotykać kogoś dziesięć razy z rzędu i nic, lecz nagle, gdy spotkacie się po raz jedenasty nieoczekiwanie możecie dostrzec coś, co was fascynuje, erotycznie przyciąga.

Czy posiadasz doświadczenia ze swojego życia, z których czerpiesz inspirację?
Nie w tym sensie. Znam swoją drogę oraz uczucia, jakie przeplatają się w moim życiu, ponieważ obserwuję ludzi dookoła mnie. Znam ich, rozumiem i wiem, co sprawia, że mogą odbierać pewne emocje i wydarzenia w określony sposób oraz na nie reagować. Każdy film jest pewnego rodzaju próbą, aby ukazać osobiste problemy oraz doświadczenia w innym otoczeniu.

Okazuje się, że film w niemal bajkowo-magiczny sposób ukazuje kwestię zdrady i romansu, nie ujmując niczego historii miłosnej. Wręcz przeciwnie, na nowo rozpala iskrę namiętności w związku…

Mamy do czynienia z totalnym nieporozumieniem, jeżeli chodzi o głęboko zakorzenione w społeczeństwie przekonanie, że związek powinien opierać się na relacji wyłącznie dwóch osób, co moim zdaniem jest pewnego rodzaju faszyzmem emocjonalnym. Wszyscy o tym wiedzą. Nie mniej jednak wciąż trzymamy się utartego schematu, ze względu na przywiązanie oraz chęć zaspokojenia codziennych potrzeb wynikających z ogólnie przyjętego modelu życia. (…)

Na podstawie www.drei.x-verleih.de

WYWIAD (fragmenty)

z Sophie Rois, Sebastianem Schipperem i Devidem Striesowem (na podstawie stern.de)

Stern: Kobiety całują inaczej niż mężczyźni?

Sophie Rois: Kiedy całuję kobiety zawsze się dziwię, że to jest takie delikatne. I że nie ma tam... sprzeciwu.

Stern: Co znaczy, że nie ma sprzeciwu?

Sophie Rois: Chodzi o twarz... O zarost. Wszystko jest bardziej miękkie, delikatniejsze.

Sebastian Schipper: Mogę to z doświadczenia potwierdzić.

Stern: Miłość jest radością czy smutkiem?

Sophie Rois: Miłość może być radosna. Może być smutna. Różna.

Sebastian Schipper: Powinno być tu więcej kategorii. Każdy przymiotnik można byłoby podporządkować miłości. Miłość to jakby nadkategoria.

Sophie Rois: To jest tak, że kiedy mówisz „Kocham" to niby wszyscy wiedzą, co dalej z tym zrobić. A tak do końca nie jest.

Stern: Kiedy jako aktor gra się często zakochanego to potem prywatnie kocha się inaczej?

Devid Striesow: Nie. Kiedy się kocha to czerpie się z własnych przeżyć. To, co się gra można uznać za doświadczenie, ale to nie zmienia obrazu miłości. Miłość przed kamerą to zupełnie inny jej wymiar.

Stern: Jak gra się scenę miłosną z kimś, kogo się nie lubi?

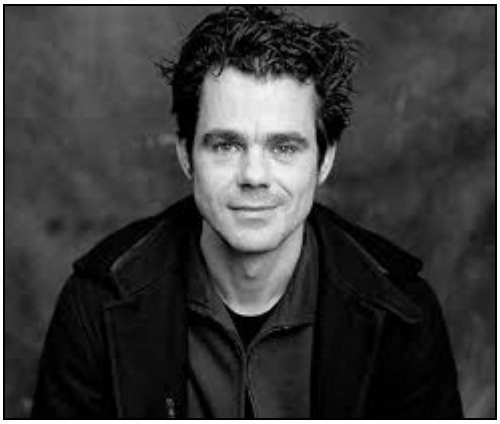
Sophie Rois: W pewnym sensie może to wyjść niesamowicie. Nie martwię się wtedy, czy to, co robię go zaboli, czy może mam całować tak, czy tak. Nie muszę przecież z nim po pracy iść na kawę. Robię swoje. To niezobowiązujące. Potem słyszę krzyk „Cięcie!" i koniec. Całowanie innych bez konsekwencji moralnych – najlepsze w pracy aktora.

Devid Striesow: Kiedy mamy scenę łóżkową nie wiem, od czego mam zacząć...

Stern: Co robi się jako reżyser?

Sophie Rois: Wyciągasz pejcz, walisz po nogach i mówisz „Masz zagrać to gówno! Co sobie myślisz, do roboty, za granie wam płacą!"

Sebastian Schipper: A potem mówi się... akcja!

REŻYSER – TOM TYKWER

Tom Tykwer swoją przygodę z kinem zaczynał już będąc nastolatkiem, jako... bileter. Jest uznanym reżyserem, scenarzystą i producentem. Jego „Biegnij Lola, biegnij" zdobyło międzynarodowe uznanie. Reżyser zastosował w tej produkcji trzy alternatywne zakończenia, podobnie jak K. Kieślowski w „Przypadku". Kieślowski przewinął się kolejny raz w jego twórczości w 2002 roku, kiedy powstawało „Niebo", do którego wspólnie z Krzysztofem Piesiewiczem napisał scenariusz. Jego pozycję na arenie międzynarodowej umocnił film „Pachnidło: Historia mordercy", nakręcony na podstawie książki Patricka Suskinda, opowiadający o ekscentrycznym idealiście, poszukującym niepowtarzalnego zapachu…

FILMOGRAFIA m.in.:

2012 Cloud Atlas
2010 Trzy
2009 The International
2009 Deutschland 09 - 13 kurze Filme zur Lage der Nation
2006 Pachnidło: Historia mordercy
Zakochany Paryż
2004 Prawda
2002 Niebo
2000 Księżniczka i wojownik
1998 Biegnij Lola, biegnij
1997 Sen zimowy
1993 Zabójcza Maria
1992 Epilog
1990 Because